

НИКОЛИ ПЕКОВИЋУ

Млад маестро, Пековић Никола,
Слушаоце доводи до бола,
Дах застаје, малаксава снага,
Када тачку изводи „Гулага“
И подеси хармонике звуке
Да логорске, дочарају муке
И језиво ниже, живе слике,
Које маме уздах код публике!?
Када сестра уз њега загуди,
Стручни жири, диви се и чуди,
Невиђеном до данас оркестру,
Док Никола уз Бојану сестру,
Божанственим звуцима из Раја,
Древне гусле с' хармоником спаја!...

БОЈАНИ ПЕКОВИЋ

Ево младе, гусларске принцезе
Која српско, епско небо везе,
Божанственим шаром, браћо моја,
И дугиним колоритом боја;
Као што је на чојаном платну,
Јефимија, ткала жицу златну,
Честитоме Кнезу за Похвалу,
У келију, манастирску малу!...
Нека Господ, вазда чула храни,
Епској диви, Пековић Бојани
И закрили височанство њено,
За ударје гусларству, бесцено!!!